

FOTO: KODIA

DENARNI MAGNETIZEM

Blaž Bertonec

Pravijo, da je denar vir vsega zla. Ta ljudska modrost je nastala kot posledica zmotnega prepričanja številnih ljudi, ki verjamejo, da je denar vir sreče. Kadar si česa preveč želimo, nazadnje spoznamo, da stvari, od katerih smo odvisni, ne morejo izpolniti pričakovanj, ki jih z njimi povezujemo.

Morda bi bilo treba starodavni rek spremeniti v »Ljubezen do denarja je vir vsega zla«, kot je dejal sv. Pavel. Denar sam po sebi ne more pomeniti zla nič bolj kot ga samo po sebi predstavlja razstrelivo. Razstrelivo lahko uporabimo konstruktivno pri graditvi cest ali destruktivno pri podiranju zgradb. Denar lahko podobno uporabimo za številne koristne namene. Človeški pohlep je tisti dejavnik, ki usmerja denar negativno.

Denar je preprosto pretok energije. Škoda nastane šele, ko denar postane vir našega poželenja in ga začnemo kopičiti. S kopičenjem namreč oviramo pretok energije.

Kako v naše življenje privabiti denar, je veliko odvisno od našega razumevanja, kako denar ustrezno uporabljati. Pri tem je treba razumeti, da pri pridobivanju denarja ne gre le za manipulacijo materialnih sil v našo korist, še manj je to posledica sreče. Mi v resnici privlačimo denar. Po drugi strani pa je naš neuspeh pri pridobivanju denarja na podzavestni ravni dejanje zavračanja denarja. Lahko ga odvrčamo od sebe tudi takrat, ko mislimo, da počnemo vse, da bi ga pridobili. Oba koncepta – učenje, kako privabiti denar in kako ga ustrezno uporabljati, sta odvisna od razumevanja naših potreb, našega najvišjega dobrega in najvišjega dobrega drugih. Po življenjskem pravilu, ko neka sredstva začnemo nepremišljeno uporabljati, nastane trenutek, ko jih ne moremo več obnoviti. Samo pomislimo na številne gozdove, ki so bili posekani brez načrtov o vnovičnem pogozdovanju, ali pa številne kmetije,

katerih tla so se izčrpala, ker niso bila nikoli obnovljena. Pomislimo na številne filmske zvezdnike, ki denar namesto da bi ga premišljeno uporabljali, razsipajo, dokler povsem ne obubožajo.

NE OMEJUJTE SVOJIH ZAHTEV

Obstaja zgodba o možu, ki je umrl in sv. Peter mu je razkazoval nebesa. Prišla sta do kraja, ki ga je sv. Peter imenoval »nebeško smetišče«. Tukaj boš našel vsa nebeška darila, ki so jih zemljani zavrgli. »Saj to ni mogoče«, se je začudil mož. »Nekatere od teh stvari so čudovite. Samo pogledaj ta kadilak tamle. Kdo pri zdravi pameti bi ga zavrگل?« »Zanimivo, da te zanima prav ta avto, je odgovoril sv. Peter, saj si prav ti tisti, ki ga je zavrگل.« »Nemogoče,« je nasprotoval. »Nikoli ne bi zavrnil tako čudovitega darila.« »Prav ti si bil tisti, ki je zavrnil darilo. Kadilak je bil že pripravljen zate. A vedno, kadar si prosil zanj, si si v mislih pravzaprav predstavljal majhnega golfa.«

Knjige, ki učijo, kako uresničiti naše želje, večinoma poudarjajo, da je pri vizualizaciji pomembno, da si nekaj, kar si želimo, zamislimo v natančno določeni obliki. Ste si zaželeli avto? Zamislite si natančno določen model, barvo, obliko; vizualizirajte sebe, kako sedite v garaži, s ključem v zagnjalniku.

Nauk zgodbe je torej v tem, da ni mogoče predvideti vseh priložnosti, ki nam jih ponuja

Besedilo je del knjige z naslovom DENARNI MAGNETIZEM avtorja Donald Walterja (znan pod imenom svami Krijananda, neposredni učenec Yoganande). Knjiga bo izšla decembra 2005 pri založbi DEVI. www.devi-jogacenter.si

življenje. S tem ko zahtevamo nekaj, zlahka spregledamo kaj drugega.

Že prej smo denar opisali kot pretok energije. Pojem pretoka pa ni združljiv s togostjo. To se lahko nanaša tako na zamisli kot na vedenje. Dogmatično razmišljanje je napačno. Vnaprej določene predstave o tem, kako naj bi stvari potekale, se lahko izkažejo za pravilne le toliko, kolikor vse poteka po načrtovani poti. Takšne predstave pa ne ustrezajo realnosti, kadar smo soočeni z novimi izzivi. Smučarju grozi padec, če v trenutku ko zavija levo, spozna, da bi pravzaprav moral zaviti desno.

Pri pretoku energije ne razmišljamo o natančno določenih točkah mirovanja, temveč o kontinuiranem gibanju – s premagovanjem znanega in vidnega, se usmerimo k neznanemu in nevidnemu. Tedaj ne razmišljamo o vnaprej določenih ciljih, temveč o kontinuiranem potovanju, širjenju do meja, zabrisanih v neskončnosti.